

Tekstanmærkingen er opført første gang på finansloven for 2005, men anmærkningerne er justeret i forhold hertil.

Ad tekstanmærkning nr. 7.

Årsværksforbruget er skønnet på budgetteringstidspunktet.

Såfremt det faktiske årsværksforbrug - som følge af en større overførsel fra kommunerne eller mindre naturlig afgang for 2005 og 2006 på den samlede personalestyrke - overstiger det budgetterede, kan merudgiften (løn, øvrig drift/driftsudgiftsoverhead) optages på forslag til lov om tillægsbevilling.

En ændring i de faktiske gennemsnitlige kommunale lønninger i forhold til det forudsatte bevirker, at der skal ske en regulering af lønbevillingen svarende til forskellen mellem den på budgetteringstidspunktet skønnede udgift og den faktisk konstaterede udgift på forslag til lov om tillægsbevilling.

Tekstanmærkingen er opført første gang på finansloven for 2005, men anmærkningerne er justeret i forhold hertil.

Ad tekstanmærkning nr. 8.

Gebyrindtægterne fra tilsigelser til udlægsforretninger, begæringer om lønindeholdelse og erindringsskrivelser er usikre og er skønnet på budgetteringstidspunktet til 128 mio. kr. Såfremt gebyrindtægterne bliver mindre end budgetteret kan mindreindtægten optages på forslag til lov om tillægsbevilling. Såfremt gebyrindtægterne bliver større end budgetteret kan merindtægten optages på forslag til lov om tillægsbevilling.

Tekstanmærkingen er opført første gang på FFL06.

Materielle bestemmelser.

Ad tekstanmærkning nr. 101.

Skatteministeriets merudgifter til projekterne finansieres fortrinsvis af eksterne kilder, f.eks. gennem tilskud fra internationale organisationer og fonde m.v. eller tværministerielle puljemidler afsat til bl.a. de nævnte formål.

Opført første gang på finansloven for 1992. Senest ændret på finansloven for 1993.

Ad tekstanmærkning nr. 104.

Tekstanmærkingen er videreført fra tidligere år, men fra 2002 flyttet fra § 7.

Tekstanmærkingen giver hjemmel til, at skatteministeren, når et til statskassen pantsat aktiv er afhændet ved tvangsauktion uden fuld dækning af statskassens tilgodehavende, kan afskrive restgælden helt eller delvist, såfremt det godtgøres, at skyldneren hverken er eller vil blive i stand til at betale det skyldige beløb.

Skatteministeren kan på tilsvarende vis indgå en ordning om gældsforholds afgørelse uden forudgående tvangsauktion, såfremt det må imødeses, at der ved en tvangsrealisation af et pantsat aktiv ikke kan forventes dækning for statskassens tilgodehavende. Denne mulighed anvendes typisk ved salg af fast ejendom i fri handel. Herudover kan skatteministeren lade usikrede fordringer, der måtte restere efter salg af pantsatte aktiver, og andre statslige fordringer (restancer) udgå af regnskabet som uerholdelige efter en periode på 20 år, selv om forældelse ikke måtte være indtrådt. Skatteministeren kan ligeledes inden udløbet af den nævnte 20-årige periode træffe aftale med debitor om afgørelse af sådanne skyldforhold mod betaling af et mindre beløb.

Endvidere er der en adgang for skatteministeren til at bemyndige et inkassobureau til at indgå de omhandlede betalingsaftaler med skyldnere, der er bosat i udlandet, da inkassobureauet i mange tilfælde vil være den instans, der er bedst bekendt med skyldnerens økonomi, og i en forhandlingssituation om afgørelse af en skyldners gæld, vil det være af værdi for bureauet at kunne træffe afgørelser på stedet mod til gengæld af inkassere et beløb som ellers ikke ville blive betalt.